

keretében feltárta a magyar husiparosok leg-súlyosabb sérelmeit. Ismertetle a régi Magyar-ország kiviteli statisztikáját, amely szerint a magyar ekszport hihetetlen módon visszaesett, különösen a husipari ekszport. Az ekszport visszaesésének okaira mutat rá ezután, amelyek között első helyen említi a *fővárosi husiparosok ötvényszázdalkos vasúti tarifakedvezményét*, amely a vidéki husiparosok szempontjából rendkívül sérelmes, amennyiben kizárja a verseny egyenlő feltételeinek lehetőségét. Vagy a vidéknek is adja meg a kormány azt a kedvezményt, vagy pedig vonja meg a fővárostól is. Baj az is, hogy a husiparosok számára nem áll rendelkezésre olcsó ekszport-hitel, ezenkívül nagy akadály a fogyasztás emelkedésének a fogyasztási adózás mai rendje. Fogyasztási adót csak egyszer, a tényleges fogyasztás helyén kellene fizetni.

Határozati javaslatát a kongresszus egyhangúlag elfogadta és Fischer Aladár pótitindiványára kimondotta, hogy amennyiben a földművelésügyi miniszter meggátolná, vagy lehetetlenné tenné a román, illetve jugoszláv sertéseknek kikészítő eljárásra történő behozatalt, úgy rekompenzációképpen kéri, hogy a román, illetve jugoszláv és a magyar husarak közötti különbözetet kiviteli prémium formájában térítse vissza a húsfeldolgozó iparnak.

Több felszólalás után dr. Karikó Imre (Győr) tartott előadást a vidéki husiparosok

érdekeinek megvédéséről és a közös szövetségi irodák felállításáról. Csokonai Viléz Mihály (Győr) a husipari kontárgyőről, Karikó Imre az állatforgalmi és a forgalmi adóról, dr. Csúdy Dezső (Debrecen) a tanonctyűről és a munkásbiztosításról, Kovács Lajos (Miskolc) a szatócok hentesáru árútlásáról, majd Kiss Géza (Szeged) a vasárnapi munkaszünet és az üzleti zárórak kérdéséről ismertetle. Indítványára elhatározta a kongresszus, hogy kéri a kormánytól, hogy a munkaadók a munkásokkal közösen állapodhassanak meg a vasárnap délelőtti munkaidőt kárpótló pihenő idejében.

Dr. Cserny Mihály javaslatára kimondotta a kongresszus, hogy megstúrgeti azoknak a törvényes intézkedéseknek a végrehajtását, amelyek a hatósági üzemek beszüntetését rendelték el. Dr. Vámos Jenő (Budapest) a hazai nyersbőr kivitelének felszabadításáról, végül Varga Bálint a vágóhídi és szemledijak kérdéséről tartott előadást.

Az indítványok során Mayer Berci kaposvári mészárosmester indítványára kimondták, hogy a kongresszus minden husiparos köteles ségév teszi, hogy minden községi, vármegyei és városi választáson részlegyen és minden erejével arra törekedjen, hogy a husiparosok megfelelő képviselőkhöz jussanak.

A kongresszus ezután este félhatkor be-rekesztette Mókus Sándor társelnök, a husiparosok pedig elénekelve a Himnusz, eltávoztak a nívós tanácskozások színhelyéről.

Rablógyilkosság Óbudán.

Egy ismeretlen nő fejével agyonverte Bernáth Aladár iskolaszolgát.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Kedden este fél 9 órakor az óbudai Lajos ucca 32. szám alatt levő iskolaépület egyik szolgá-lakásában rablógyilkosság történt. Bernáth Aladár 38 éves fővárosi állásztet fejével agyon-verték és kirabolták.

A rendőri bizottság azonnal kiszállt a hely-

színre. A szomszédok vallomása szerint 9 óra felé Bernáth lakásából egy *zöldes ruhás nő távozott*. Esze 10 óra tájban a Telek ucca és Margit körút sarkán Zoltánszky rendőrfelügyelő egy hasonló személyleírású nőt igazoltatott, aki izgatottan viselkedett. A nő a rendőrségen ta-gadta a gyilkosság elkövetését.

Felejtethetetlen, hatalmas ünnepélyen hódoltak a magyar munkások a magyar dalnak.

A kurzusagitáció nem tudta megzavarni a magyar dal ünnepét.

Pünkösd két napján nagy ünnepe volt a dalnak. A magyar munkásdalosok országos dalosünnepélyüket rendezték meg Szegeden. Pünkösdnek a legkiemelkedőbb eseménye volt a dalosünnep, amivel a városnak szűke hét-köznspi arcúata egészen megváltozott. Az uccákon mindenhol dalosmunkásokat lehetett látni, akik ko noly megjelenésükkel a legna-gyobb szimpátiát váltották ki. El lehet mon-dani, hogy a munkásdalosok, akik a gyárak gépei mellett és a műhelyek homályában fej-lesztették ki dalszeretettüket, Szegeden kultur-

missziót teljesítettek, mert a kétnapos dalünne-pély Szegeden mindenkit meghódított a dalnak.

Az egyes dalárdák teljesítményéről még azok is a legnagyobb elragadtatás hangján beszél-tek, akik politikai szemüvegen kísérték a sze-gedi dalosverseny rendkívüli nagyarányu kereteit.

A tulajdonképpeni dalosünnepély vasárnap délelőtti a színházban tartott *diszhangversenyyel* kezdődött. A színház épülete előtt már a kora reggei órákban gyülekeztek a dalárdisták. A hangversenyt utolsó főpróba előzte meg.

Diszhangverseny a színházban.

Vasárnap és hétfőn nagyszabásu hangverse-nyeket rendeztek a dalárdák a színházban. A vasárnapi ünnepségen bemutakoztak a Szegedi Általános Munkásdalkör, Hoffmann Endre vezetésével, a Budapesti Rézművesek Dalkara Krén Géza vezetésével, a Magyar Ruggyanta-gyári Dalkör, amelyet Müller Károly ismert nevű karmester dirigált, a Budapesti Husipari Munkások Dalköre Ujj József országos karnagy dirigálásával, a Köbányai Szervezett Munkások Dalköre Kiss Károly karnaggal, a Budapesti Könyvnyomdászok Dalkörének Férfitkara dr. Ujj Józseffel, a Budapesti Élelmezési Munkások Dalkara Rezik Bélával, a Kispesit Szervezett Munkások Dalköre Novák Károly karmesterrel, az Ujpesti Általános Munkásdalkör Fridmann Ferenc karmester vezetésével, a Debreceni Általános Munkásdalkör Szaleczky Edével, a Budapesti Könyvkötőmunkások Dalkörének vegyeskara Rezik Bélával, a Rákospalotai Szá-badság Dalkör dr. Ujj Józseffel, a Budapesti Általános Munkásdalkör Müller Károly kar-mester vezetésével és a Szolnoki Általános Munkásdalkör Petrányi Elemérrel.

Valamennyien, kivétel nélkül, a legnagyobb elismerésemelőlőan szerepeltek. A sokszor dara-bos hanganyagból, finoman hajló ritmust és modulációt olvasztottak ki. Változatos, kedves,

könnyű műsorukkal azonban inkább a szóra-koztatásra, mint a nehéz feladatok megoldá-sára, a virtuóz bemutatkozásra törekedtek. A leghatásosabb természetesen az összkarok monstre fellépése volt, de részleteiben is külö-nösen szépen, simulékonyan azok a dalárdák énekeltek, amelyeknek élén a kiváló Ujj József állt, aki ezen a két napon óriási teljesítményt végzett. Ugyancsak remekelt Müller Károly kar-mester is a csodaszép Strauss-valcerrel, amit a Budapesti Általános Munkásdalkör adott elő a honvédszenekar kíséretével.

A vasárnapi hangversenyen Móra Ferenc tar-tott ünnepi beszédet abban az egyéni bájtól derűs modorban, amely őt annyira kedvelté teszi, Könnings Annie operaszármát énekelte kul-turált éneklechnikával, Pajor Oszkár pedig ha-tásosan szavalt Arany- és Ady-verseket. Műso-ron kívül még egy fiatal, de szép eredménnyel dolgozó dalárda, a Pécsi Munkáskörző Dal egytel mutakozott be Tili Ferenc vezetésével.

A hétfői hangversenyen szerepeltek: a Ma-gyarországi Üvegesmunkások Dalköre Krén Géza karmesterrel, a Monori Ébredj Munkásdalkör Schmidt Károly karnaggal, a Hódmezővásár-helyi Munkásdalkör Dobozi Jenő karmester-rel, a Budapesti Bőripari Munkások Dalköre Rezik Béla karnaggal, a Budapesti Műmosz

Dalkar Novák Károly dirigálásával, a Békés-csaba Általános Munkásdalkör Waltz Gyula vezetésével, a Makói Szervezett Munkások Dal-köre Majeros Rezső karmesterrel, a Budapesti Vas- és Fémmunkások Dalköre Kiss Károlyal az élén, a Budapesti Könyvnyomdászok Dal-körének vegyeskara dr. Ujj József dirigálásával. Ez utóbbi precíz tudásával és előrendű elő-adásával a közönség kívánságára háromszor is énekelte. Szerepeltek még a Csepeli Általános Munkásdalkör Hackl N. Lajossal a vezetésben, a Pesterzsébeti Általános Munkásdalkör Ujj Józseffel, a Nyiregyházi Munkásdalkör Kre-csák Lászlóval.

A hangverseny kiemelkedő száma volt egy Grieg-kórus az összes dalárdák közreműködé-sével. Ezúttal Kolacsovsky Lajos tartott leikes beszédet és átnyújtotta a szegedi Munkás-dalkör kongresszusi emlék-plakettjét mindazon dalköröknek, amelyek lerándultak Szegedre és amelyek vasárnap még nem voltak jelen, ami-kor is Dáni János üdvözlő szavak kíséretében osztotta szét az emlékművet.

A hétfői hangversenyen is fellépett Könnings Annie és Pajor Oszkár. Mindket délelőtti a honvédszenekar szolgáltatja a zenét. A hangver-senyről a legjobb benyomásokkal távozott a közönség.

Kétezer dalos Ujszegeden.

Vasárnap délután négy órakor az ujszegedi köröndben szabadtéri nyílt hangversenyt ren-deztek a dalárdák. A hangverseny idejére strón benépesedett az Erzsébet-liget. A körönd kör-nyékén ember-ember hátán tolongott. Mindenki hallani akarta a kétezer dalos impozáns, le-nyűgöző énekét és a dalárdák számtalan rá-adással hálálták meg a közönség tüntetesszerű tapsait.

A szabadtéri hangverseny a tömegénekítés jegyében folyt le. *Schen: A munka dalát* 2000 dalos énekelte dr. Ujj József vezénylete mellett. Kétezer kilenomult hang szárnyalt a májusi égbe, csodálatos élvezetben részesítve a hang-verseny ererszámra menő hallgatóit. *Lavolta—Hoppe* dala: „A reményhez”, majd *Lányi: „Egy gondolat”* összkarra irt dalát énekeltek a dalárdák, akik közül különösen a budapesti könyvnyomdászok, könyvkötők és a bőripari munkások dalárdái tűntek ki. A délután négy órakor kezdődő szabadtéri hangversenynak csak a sötétség vetett véget, mert a hálás közönség a hatalmas műsor minden számát megújráztatta.

Este az ujszegedi Vigadó szépen feldisznított helyiségében dalosból fejezte be a vasárnap gazdag műsorát. A nagyszerű és hangulatteljes bál szüneteiben a dalárdák magyar népdalokat énekeltek. A bál táncai között legnagyobbbrészt a csárdás dominált és a megállapítások szerint Ujszegeden évek óta nem volt olyan nagyszerű nyári bál, mint a dalárdisták bálja.

Dankó Pista lábai előtt.

Hétfő délután 4 órakor a Stefánia-sétányi Dankó-szoborhoz zarándokoltak a dalos munkások. A Dankó Pista-emlékünnep fénypontja volt a két-napos ünnepnek, amely a cigányzenekarok beígért bojkottja ellenére is muzsikaszóval zajlott le.

A dalárdák a szoborral szemben helyezkedtek el és az ünnepélyt dr. Ujj József karnagy vezénylete mellett a munkásdalárdák jelgéljével nyitolták meg. Azután felhangzottak az örökszép Dankó-nóták, amelyek már-már feledésbe men-tek, de szépségükkel még mindig megdobog-talták azok szívét, akik rajongói a magyar népdalnak.

Olejnyik József a munkásdalosszövetség babérkoszoruját helyezte el a szobor talapzatára, méltatva a nagy cigány-király jelentőségét, ismertetve küzdelemteljes életét és dalait.

Nagyhatásu beszéde után az összesereglett cigányzenekarok, akik az utolsó pillanatban még-is átérték a Dankó-ünnep jelentőségét és kö-telességüket a nagy nótára íránt, rázendítettek a „Zug a vihar...”, „Isten veled vén eperfa...”, „Lekaszdltdk már a rétet...” és több örök-szép Dankó-nótára. A szegedi cigányzenekarok muzsikusai közül mintegy negyvenen jelentek csak meg a szobornál. A primások közül meg-jelenlek Rácz István, Konkoly Gyula, Domlák Misi, Lakatos Ede és Boldizsár Kálmán, míg a többi primások zenekarukkal távol maradtak a kegyeletes ünnepélytől.

A cigánymuzika után külföldi tanulmány-